

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/23- **249**
Беране, 11.07.2023.године

Главни администратор општине Беране, поступајући по примједбама Управног суда Црне Горе изнијетих у Пресуди У.бр.8042/2023 од 20.06.2023.године, у поновном поступку рјешавајући по жалби **С** **Е** из Берана, бр.12-422/21-14014/4 од 24.11.2021. године, ког заступа Милован Стојановић, адвокат из Берана, изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/14-14014/1 од 09.11.2021. године, на основу чл.77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20, 50/22 и 84/22) д о н о с и :

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Поништава се рјешење Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/14-14014/1 од 09.11.2021. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/14-14014/1 од 09.11.2021. године, пореском обвезнику **С** **Е** **В** адреса Маште - Беране, утврђен је порез на земљиште за 2015 годину, које се налази на територији Општине Беране, уписано у Листу непокретности бр. 1195 КО Полица у износу од 23,57 €.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због битних повреда одредаба управног поступка, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде материјалних прописа и у битном наводи да првостепени орган у поновном поступку није поступио по пресуди Управног суда Црне Горе У.бр. 3797/19 од 16.09.2021. године у којој је јасно назначено да се приликом доношења новог рјешења мора водити рачуна о застарјелости утврђивања пореза, имајући у виду да се порез односи на 2015. годину. Даље наводи да је Управни суд својом пресудом јасно указао да приликом доношења рјешења и утврђивања висине обавезе нису правилно утврђени сви критеријуми, посебно имајући у виду да је чл. 4 Одлуке о порезу на непокретности на основу ког је утврђен порез на непокретности за 2015. годину прописан коефицијент 0.9 док је ожалбеним рјешењем он одређен као 1.00. Истиче да је нападнуто рјешење донесено противно одредби чл. 11 ЗУП-а, да првостепени орган није изводио доказе а и оне које је извео погрешно је цијенио те да приликом обрачуна висине пореске обавезе нису правилно примијењени основни критеријуми за одређивање тржишне вриједности непокретности. Наводи да је чл. 6 став 1 Закона о порезу на непокретности прописано да су основни критеријуми за одређивање тржишне вриједности непокретности намјена непокретности, величина непокретности, мјесто гдје се налази, квалитет и други елементи који могу утицати на тржишну вриједност непокретности док је чл. 9 истог закона прописано да јединица локалне самоуправе може утврдити вишу, односно нижу пореску стопу од утврђене и то за пољопривредно земљиште које се не обрађује и слично. Даље истиче да се из цитираних рјешења види да су предметне непокретности од 2014 до 2016 године биле у другој зони да би од 2016 године прешле у трећу зону као и да је коефицијент квалитета на истим непокретностима различит односно да је до 2016 године износио 1.00 а касније 0.40. Истиче и да је жалилац сувласник на предметним непокретностима са различитим удјелима те да би стога и пореска обавеза морала бити умањена.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране поништи нападнуто

рјешење и предмет врати на поновни поступак и закониту одлуку и да призна трошкове састава двије жалбе у износу од по 400,00 €.

Рјешењем Главног администратора бр. 03-042/20-89 од 15.12.2021. године одбијена је жалба жалиоца бр. 12-422/21-14014/4 од 24.11.2021. године, изјављена на рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/14-14014/1 од 09.11.2021. године.

Против поменутог рјешења покренут је Управни спор код Управног суда Црне Горе, који је пресудом У.бр. 8042/2023 од 20.06.2023. године поништио поменуто рјешење Главног администратора из разлога изнијетих у пресуди.

У поновном поступку, Главни администратор је поступајући по налозима датим у означеној пресуди Управног суда Црне Горе, поново размотрио ожалбено рјешење, жалбу и списе предмета и утврдио је да ожалбено рјешење није правилно и на закону засновано.

Из списка предмета произилази да је рјешењем Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-56/14-14014/1 од 09.11.2021. године, пореском обвезнику С. В. В., адреса Маште - Беране, утврђен порез на земљиште за 2015 годину, које се налази на територији Општине Беране, уписано у Листу непокретности бр. 1195 КО Полица у износу од 23,57 €.

Члан 152 став 2 Устава Црне Горе („Сл.лист ЦГ“ бр. 01/07 и 38/13) прописује да се закон или други пропис, односно поједине њихове одредбе, за које је одлуком Уставног суда утврђено да нијесу сагласне са Уставом или законом, не могу примјењивати на односе који су настали прије објављивања одлуке Уставног суда ако до тог дана нијесу правоснажно ријешени. Правоснажно рјешење је оно које се више не може побијати у управном спору сходно чл. 99 став 2 Закона о управном поступку.

У укидним разлозима из пресуде Управног суда у конкретној управној ствари истиче се да је побијано рјешење првостепеног органа донесено примјеном Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) која је одлуком Уставног суда Црне Горе У-П бр. 38/21 и 70/21 од 31.01.2022. године укинута. Предметна Одлука Уставног суда ЦГ објављена је у „Службеном листу Црне Горе“ бр. 26/22 од 11.03.2022. године.

Код напријед изложеног, а имајући у виду да је укидањем предметне Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности отпао правни основ по ком је донесено предметно рјешење првостепеног јавноправног органа, а предметна управна ствар није правоснажно окончана до дана објављивања одлуке Уставног суда ЦГ у Службеном листу ЦГ ријешено је као у изреци рјешења.

У поновном поступку, првостепени орган ће водећи рачуна о примједбама датим у овом рјешењу уз активно учешће странке у поступку, а цијенећи колико су и остали наводи из жалбе од утицаја на правилно рјешавање ове управне ствари, донијети нову и на закону засновану одлуку.

Са изложеног, а на основу чл.126. ст.7 Закона о управном поступку („Сл. лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Миладин Тмушић

